

#16

prosinec 2016

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

TÉMA

Celoživotní vzdělávání

2

TÉMA

My- chceme- dusíík!

- 4 Univerzita třetího věku
- 6 6 tipů pro zkouškové
- 7 Anketa

STUDENT

Jen tak něco nevzdám

8

- 10 Druhé vítězství v soutěži Jihočeská sestřička

12

ROZHOVOR

Celoživotní vzdělávání nám nastavuje zrcadlo

- 17 Přes hranice za společnou historii
- 18 Na zkušenou v Trondheimu
- 20 Ekonomie, to nejsou jen rovnice a čísla
- 22 První přeshraniční kancelář technologií

VĚDA A VÝZKUM

Život záhadných mihulí

24

- 26 Na stáži v Jižní Koreji
- 29 Co se chystá

Vydavatel:

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích,
Branišovská 1645/31a, 370 05, České Budějovice

Šéfredaktor: Miroslav Vlasák

Spolupracovníci: PaedDr. Petr Bauman, Ph.D., Mgr. Alena Binterová, Mgr. Miroslav Boček, doc. Ing. Eva Cudlínová, CSc., Ing. Ivan Hájek, Bc. Eliška Hirková, Mgr. Jiří Váňa, PhDr. Jan Vávra, Ph.D., Ing. Ondřej Vlášek

Fotograf: Aleš Motejl, Petr Zikmund (obálka)

Grafické práce a sazba: Lenka Kotlárová Popelková (Gra-m)

Jazyková korektura: Michaela Šlapáková

Témata, připomínky a náměty můžete zasílat
na mvlasak@jcu.cz

JOURNAL je čtyřikrát ročně distribuován zdarma
na Jihočeské univerzitě, jejích fakultách a dalších
vybraných místech.

Náklad 5000 ks. Tisk: Protisk, s.r.o.

Místo vydání: České Budějovice.

Registrace MK ČR E 21448, ISSN 2336-2170.

1

O ČEM SE DOČTETE?

V prosincovém Journalu jsme vyzpovídali prorektora pro studium Petra Baumana, který má za sebou první půlrok ve funkci. Navštívili jsme také nově otevřenou Dětskou univerzitu, kde

bylo chvílemi velmi živo. Příjemně, i když o poznání klidněji, bylo i na kurzu Univerzity třetího věku. Potěšil nás úspěch sestřiček ze Zdravotně sociální fakulty, bronz karatistky Veithové i ocenění za knihu o mihulích. Čtěte na dalších stranách.

2

ÚPRAVAMI PROJDOU KOLEJE I BOBÍK

Kolej K1 v kampusu univerzity projde od léta 2017 kompletní rekonstrukcí. Celá budova bude pro studenty přibližně na rok uzavřena. Celkovou rekonstrukcí by měla v budoucnu projít i budova auly (Bobíku). V tuto chvíli se zpracovávají studie, zahájení investiční akce je plánováno nejdříve v roce 2018. Naopak hotovo mají na Zemědělské fakultě, kde je u konce roční rekonstrukce budovy B.

3

JOURNAL HLEDÁ REDAKTORY

Zajímáte se o popularizaci vědy a výzkumu, dokážete poutavě psát o studentském životě nebo zážitcích ze zahraničních cest? Hledáme šikovné fakultní redaktory a pravidelné dopisovatele

z řad studentů i zaměstnanců. Pošlete nám ukázkový článek na e-mail mvlasak@jcu.cz. Ti nejlepší se mohou stát součástí oficiálního univerzitního časopisu, který byl v roce 2014 oceněn v soutěži Zlatý středník.

4

MEZI TISÍCOVKOU NEJLEPŠÍCH

V nedávno zveřejněném žebříčku U.S. News Best Global Universities 2017 se naše univerzita umístila v tisícovce nejlepších univerzit světa. Tento žebříček třetím rokem sestavuje mediální společnost U.S. News & World Report. Jihočeská univerzita se v globálním žebříčku umístila na celkovém 850. místě, v rámci České republiky obsadila páté místo ze šesti univerzit, které se v tisícovce nejlepších VŠ umístily.

MY-CHCEME-DUSÍÍK!

Navštívili jsme Dětskou univerzitu na Pedagogické fakultě, kde právě probíhal kurz „Fyzikální experimenty na vlastní kůži.“

Ačkoli titlek článku zní spíše jako replika z české filmové komedie, v našem případě takto skanduje dvacítká děti ve věku 6 až 11 let na kurzu, který pro posluchače Dětské univerzity JU uspořádala Pedagogická fakulta. Dnes pro ně připravila atraktivní fyzikální experimenty. Lektor Vladimír Vochozka z Katedry aplikované fyziky a techniky to s malými „vysokoškoláky“ umí. Je vlídný i zábavný. Nejdříve je rozehřívá základními otázkami: Kdy zamrzají kaluže? Kolik máte stupňů doma v mrazáku? Ruce dětí vystřelují, vědí téměř vše. Nezastaví je ani rostoucí obtížnost dotazů. Odpovědi typu „protože molekuly začínají být supravodivé“ dávají tušit, že tu dnes před sebou Vochozka nemá standardní třídu. Po přednášce mi sdělil, že ho znalosti dětí fascinovaly. „Některé

ještě nemají výuku a už znaly například vztlakovou sílu. Pro každého pedagoga je taková výuka odměnou.“ A vůbec neví, že během hodinu a půl trvajících kurzu musí občas přijmout roli krotitele dravé zvěře.

ZATLOUCT HŘEBÍK BANÁNEM

Hlavní náplň dnešního kurzu tvoří hrátky s kapalným dusíkem. Už ani nepřekvapí, když se malí studenti v tipovací soutěži těsně přiblíží hodnotě teploty varu kapalného dusíku, která činí minus 196 stupňů Celsia. Sami se posléze dostávají do varu, když jim Vochozka slíbí, že rozlijí kapalným dusíkem přímo na jejich lavice. „Mám to udělat?“ hecuje děti, které zatím netuší, co je čekat. Spolu s asistentkou Veronikou postupně polévají lavice a děti nadšeně křičí, když se z jejich

stolků valí mlha. A když pedagog jako bonus vdechuje a vyfukuje tekutý dusík, děti jsou v úžasu z mlhy, která mu jde z úst. Každý si pak ve své lavici může vyzkoušet efektivní vodotrysk s pomocí kelímku, kapalného dusíku a gumové hadice. První děti vytahují chytré telefony, pak další a celé to divadlo si natáčeji. Inu, doba pokročila. I ty nejlepší efekty se ale časem okoukají a udržet pozornost malých studentů není snadné. Zatímco klidnější povahy si svědomitě zapisují poznámky, jiné děti se překřikují a ztrácejí pozornost. Vladimír Vochozka má ale ještě několik triumfů v rukávu – nejprve zatluouká hřebíky banánem podchlazeným kapalným dusíkem a poté nafukuje pouťové balonky střídavě vzduchem a heliem. Když balonek s heliem vdechne a mluví na několik sekund legračním šmoulím hlasem, má děti zase na své straně. „Tohle ale samy nezkoušejte,“ varuje.

KDY BALONEK SPADNE?

Mezitím balonek naplněný heliem stoupá ke stropu. „Jak balonek dostanete dolů?“ ptá se asi sedmiletý student. „Dobrá otázka. Molekula helia je tak malá, že projde balonkem a ten se postupně vyfoukne,“ odpovídá učitel. „A teď přijde nejnebezpečnější část dnešního dne – piškoty,“ láká na další ukázkou, při které si vkládá do úst piškot políty tekutým dusíkem a vyfukuje mlhu. Piškoty může ochutnat při zachování opatrnosti každý, nakonec se přidávají i ti, kteří raději vyčkali, jestli jejich spolužáci přežijí test ve zdraví. Vochozka pak za odměnu vezme děti ven na fakultní zahradu a z bezpečné vzdálenosti společně pozorují, jak se chová natlakovaná PET lahev. Na výbuch si v chladném dni musí chvíli počkat, ale pak stojí za to. Lannovou třídou se ozve rána jako z děla a teď honem pryč z místa činu. Nadšené dětské volání „ještě, ještě“ je v tomto případě zbytečné. Přichází velké finále – všechny děti si stoupnou před tabuli a Vochozka se významně zeptá, jestli

si troufnou na to, aby jim polil nohy tekutým dusíkem. „Kdo si myslí, že půjde domů mokrý?“ ptá se. Před tabulí nakonec stojí statečně celá třída a děti piští: „My- chceme- dusik! My- chceme- dusík!“ Mokré samozřejmě nejsou, dusík je pouze ochlazuje. Přichází čas na dotazy. Chlapci stále nedá spát balonek u stropu. „Za jak dlouho spadne?“ vyzvídá. Vochozka odhaduje pět dní.

NEJLEPŠÍ BYL VÝBUCH

Po devadesáti minutách už je jen čas podepsat a rozdat studentské indexy. Vladimír Vochozka dětem slíbí, že pokud bude kurz pokračovat i v letním semestru, můžou se těšit na rakety a výbuchy. Že nadšeně souhlasí, není třeba dodávat. Po přednášce štěbetají jeden přes druhého. „Chodíme sem už tři týdny a hrozně se nám to líbí. Učili jsme se třeba, jak se zpracovává dřevo a kov, ale zatím nejlepší byl dnešní výbuch PET lahve,“ říkají Matěj Vondra a Adam Fáber. Dodejme, že Dětská univerzita se v tomto semestru poprvé koná také na Zdravotně sociální fakultě a Fakultě rybářství a ochrany vod. Pokud doma máte zvědavé školáky, můžete jim tenhle zážitek dopřát znovu od příštího semestru. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Celoživotní vzdělávání zažívá na univerzitách rozkvět. Specifickou oblastí jsou univerzity třetího věku (U3V). Teologická fakulta JU v letošním roce nabízí osm kurzů pro posluchače v seniorském věku.

Počet návštěvníků Univerzity třetího věku se na Teologické fakultě za posledních pět let téměř zdvojnásobil. Ročně se jí zúčastní téměř pět stovek posluchačů, což je přibližně polovina celého segmentu celoživotního vzdělávání na fakultě. Do něj spadá kromě U3V také populární Univerzita pro prarodiče a vnoučata nebo kvalifikační kurzy pro pedagogy volného času a vychovatele, kurzy sociálních sítí, trénování paměti a další. Celoživotní vzdělávání do značné míry kopíruje oblasti, v nichž fakulta vzdělává svoje studenty – tedy teologii, filozofii, sociální práci a volnočasovou pedagogiku. „Chápeme jej jednak jako vzdělávací službu veřejnosti, ale také i jako výdělečnou činnost,“ říká koordinátorka celoživotního vzdělávání na fakultě Helena Machulová.

V nabídce Univerzity třetího věku je v současné době osm kurzů. Dva z nich představují ucelené tříleté programy – „Péče o duchovní rozměr člověka“ se koná již poněkolkáté, novinkou je kurz „Šumava bez hranic“, pořádaný ve spolupráci s knihovnou v Prachaticích. „Na

něm jsme si ověřili, že se kurzy dají s úspěchem realizovat i mimo půdu fakulty. Senioři z mimobudějovických lokalit to velmi vítají,“ dodává Machulová. Pokud posluchač absolvuje všech šest semestrů výuky, může se zúčastnit promoce. U ostatních jednosemestrálních kurzů získá osvědčení o absolvování kurzu. Mezi hlavní taháky patří přednášky, které vede profesor Martin Weis. Obsazené jsou obvykle během dvou dní. Loni přilákala téměř sto posluchačů osobnost Karla IV., letos je stejný zájem o Martina Luthera. Jiným zajímavým kurzem jsou „Křesťanské symboly v krajině Novohradských hor“, v němž účastníci před kolokviem absolvují i exkurzi přímo v terénu.

Jaká je vlastně motivace lidí, kteří se v seniorském věku znovu pustí do studia? Většinou chtějí po odchodu do penze smysluplně naplnit volný čas a zachovat si duševní svěžest. „Někdo se třeba celý život věnoval technickým oborům a chce zkusit něco nového na poli humanitního vzdělávání. A některé dámy se mi svěřily, že je to pro ně důvod hezky se obléknout a jít mezi lidi,“ prozrazuje Helena Machulová. Posluchači na přednáškách rádi diskutují a často je to zážitek i pro vyučující. Jeden z pedagogů, který vede kurzy o světových náboženstvích, byl překvapený, kolik toho senioři za svůj život procestovali. Na přednáškách se tak mohli obohatit vzájemně. A obecné povědomí, že mají starší lidé problémy s počítačem a internetem? Ne ti z Univerzity třetího věku. Naopak, velmi přivítali, když fakulta zprovoznila elektronické přihlašování. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

Přemýšlíte nad vánočními dárky?

Pokud právě hledáte tipy na originální dárky, zkuste naše propagační předměty. V nabídce máme kvalitní mikiny, hrnky a dalších téměř dvacet položek. Vybírat můžete v prodejně skript v přízemí Akademické knihovny.

Kompletní katalog najdete na www.jcu.cz

6 TIPŮ PRO ZKOUŠKOVÉ...

Zkouškové období je za dveřmi. Studentka Zemědělské fakulty Eliška Hirková nabízí šest tipů, jak v něm uspět.

Z přednášek končících v 16:35 se už vracíme za tmy, městem svítí vánoční výzdoba a v kavárně voní svařák... Ano, blíží se rozhodující období. Nevím jak vy, ale já mám zimní zkouškové docela ráda. V lednu se nad skripty sedí trochu lépe než v rozkvětu jara. Opět nás tedy čeká hora povinností a učiva, které se nějak do té hlavy dostat musí. Jak? Každý má vlastní styl učení. Prozradím vám ten svůj.

1 RÁNO MOUDŘEJŠÍ VEČERA

Vstávat o zkouškovém v sedm? Pro někoho science fiction, pro mě velká výhra. A stojí to za to! Spím-li dlouho a ráno je pomalé, dopoledne se kamsi vytratí a k povinnostem se dostávám až k večeru, kdy už by mozek zase nejraději odpočíval. Pokud je start dne smysluplný, v podobném duchu se obvykle nese celý den.

2 TO-DO LIST

Plán je základ úspěchu, a to především když mě tlačí čas. Pokud se úkoly kupí, není nic jednoduššího než vzít kus papíru a napsat si, co od následujícího dne chci. A to konkrétně. Čeká mě zkouška již za dva dny a já se na učení zatím ani nepodívala? Rozdělím si objem učiva na menší části, ať už to jsou zkouškové otázky, stránky ve skriptech, nebo moje poznámky, a tyto části rozvrhnu do času, který je k dispozici. Takhle nelze ani při větším objemu učiva ztratit tempo a jsem klidnější, protože jsem si každou látku alespoň jednou prošla.

3 NEJSTE NA TO SAMI

Nemůžete se na koleji soustředit? Spolubydlící si pouští filmy, nebo si vy sami hledáte tisíc jiných věcí, kterým byste se nejraději věnovali místo učení? Mně je takový stav

důvěrně známý, proto se na čas zabydluji v knihovně. Pracovat mezi dalšími lidmi, kteří také nezahálejí, je docela motivující.

4 PRVNÍ TERMÍNY TO JISTÍ

Odkládání je velká neřest a u zkouškového to platí trojnásob. Mnoho vyučujících nemá rádo, když jsou první termíny prázdné a ke konci zkouškového studenti žádají o vypsání dalších. Hecněte se a dejte si za cíl udělat všechny zkoušky například do konce třetího zkouškového týdne. Pak vás bude čekat krásných dalších čtrnáct dní volna – a už jen představa dvou týdnů strávených podle vašich představ je silná motivace, co říkáte? A pokud náhodou něco nevyjde, budete mít „rezervu“ k uvedení věcí do pořádku.

5 NEZAPOMÍNEJTE NA SVÉ ZÁJMY

Není dobré opouštět věci, které mi dělají radost – ani o zkouškovém. Především ne o zkouškovém! Pokud čtyři hodiny sedím a mžourám do knih, začínám být nervózní, bolí mě záda a chybí mi kyslík, takže svému zdraví a psychické pohodě moc nepříspějí a to se stejně odrazí na kvalitě učení. Hodina nebo dvě povzbuzující činnosti zaručeně pomohou.

6 TAKE IT EASY!

Jediné, co se vám může stát, je to, že zkoušku neuděláte. Takových už bylo! Neděste se a zkuste to znovu. Z několika zkoušek jsem odešla s nepořízenou a ještě se nestalo, že bych chybu nalezla na straně zkoušejícího. A i kdyby tam byla, nic s tím nenadělám – mohu udělat jen jednu věc. Zkusit to znovu. Takže nevěste hlavu, dovolte sobě i druhým nebýt perfektní, a hlavně ty zkoušky nezapomeňte oslavit. ●

Text: Eliška Hirková

Máte nějaké osvědčené tipy, jak zvládnout zkuškové období?

Co byste poradili studentům prvního ročníku?

ONDŘEJ ZELENKA, 23 LET, EKONOMICKÁ FAKULTA

Je důležité dobře si rozložit termíny zkoušek, a hlavně - když se ne úplně daří - nepropadat panice. Můj styl učení je taková ta klasika. Připravím si podklady, ty si pročítám, později zvýrazňuji ty části, které považuji za důležité, a pak už přichází fáze opakování. Mimo to si někdy vytvářím myšlenkové mapy. Studentům prvního ročníku bych poradil, aby neodkládali těžké zkoušky na poslední týdny zkuškového a aby navzdory počátečním neúspěchům vytrvali.

DENISA WEISSOVÁ, 24 LET, ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Zkoušky jsou nepříjemná část vysoké školy, na druhou stranu po zkuškovém období si každý připadá nesmírně chytrý. Není divu, když v krátkém časovém intervalu do sebe člověk musí nahrnout hromadu informací. Prvákům bych doporučila větu, kterou mi poradil jeden kamarád při nástupu do prvního ročníku: „Uč se průběžně.“ Sama jsem to ale ještě nezkusila (smích).

JANA HONNEROVÁ, 24 LET, FILOZOFICKÁ FAKULTA

Doporučuji se na zkuškové období připravit hlavně psychicky, předem si udělat podrobný plán učení a pak ho samozřejmě dodržovat. Nevyplácí se zbytečně odkládat zkoušky na později. Z vlastní zkušenosti vím, že při učení pomůže občas střídat místa, zajít do knihovny nebo někam ven. Efektivně se dá učit i při potichu puštěné hudbě. Při opakování látky se mi osvědčilo podtrhávat si poznámky, nemá ale podle mě smysl zvýrazňovat všechno, efektivní je se opravdu soustředit na to podstatné.

TOMÁŠ PLENER, 27 LET, PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Každé zkuškové je samozřejmě výzvou. Všeobecně pro mě byla vždy velmi důležitá chuť do studia vycházející jednoduše z toho, že mě věci, které se učím, zajímají a baví. Bez toho bych se k učení stěží přinutil. Moje rada tedy zní „S chutí do toho.“

Text a foto: Eliška Hírková

JEN TAK NĚCO NEVZDÁM

Lucie Veithová (26), karatistka TJ Karate České Budějovice a také studentka Přírodovědecké fakulty JU, dosáhla v letošním roce životního úspěchu. Na skvěle obsazených Evropských hrách v Chorvatsku vybojovala bronzovou medaili.

Čas má naplánovaný na minuty, pro zápočet si často přijde s monoklem u oka a v karate nemá momentálně ve své kategorii v Čechách konkurentku. Šestadvacitiletá Lucie Veithová je zvyklá si věci vybojovat – ve sportu, ve škole i v životě. S karate začala v osmi letech a musela si jej u rodičů vydupat. „Rozmlouvali mi ho, že to není sport pro dívku, ale já jsem vždy spíše inklinovala ke klučičím zálibám,“ vzpomíná. Dnes je ráda, že si vybrala právě tohle bojové umění. „Nemám ráda příliš kontaktní a silové sporty. Karatisté jsou spíše atleti, musí mít výbornou koordinaci, hodně pracují se vzdáleností a taktizují,“ vysvětluje. Přitom stačilo málo, aby karate zůstalo jen dětským snem. V den, kdy chtěla v základním oddíle skončit, si ji trenér vybral

do závodního oddílu TJ Karate České Budějovice, který je momentálně asi nejúspěšnějším klubem v republice a má 250 aktivních členů. Dnes, po osmnácti letech, už je Lucie aktivní členkou a vede závodní skupinu dětí. Oddíl se specializuje na volný boj kumite, ve kterém Lucie sbírá úspěchy v Čechách i ve světě.

KARATISTKA-BIOLOŽKA

Přijde vám tohle spojení neobvyklé? Většina lidí si asi pod pojmem biologie představí botaniku nebo zoologii, Lucii se ale jako první vybaví lidské tělo a anatomie člověka. O tu se díky sportu zajímá od střední školy. A protože ji současně naplňuje práce s dětmi, vybrala si po maturitě obor Učitelství biologie a tělesné výchovy pro střední školy, který

nabízela Přírodovědecká fakulta ve spolupráci s Pedagogickou fakultou. I když má dnes jako vrcholová sportovkyně blízko k tělesné výchově, na Přírodovědeckou fakultu nedá dopustit. „Naučila mě vysokoškolskému myšlení, studenti obvykle přesně vědí, co chtějí, a jdou si za tím. Je to škola na úrovni a jsem hrdá, že tu mohu studovat,“ říká. Postupně si kromě biologie člověka získala vztah i k dalším vědním oborům, jako je třeba fykologie, nauka o řasách. V tuto chvíli dokončuje magisterské studium a v červnu ji čekají státnice. Jestli z ní bude středoškolská pedagožka, zatím neví. „Vyzkoušela jsem si v rámci praxe výuku na svém domovském gymnáziu Česká a bavilo mě to. Ale momentálně už pracuji jako instruktorka fitness a to mě hodně naplňuje,“ říká.

PO TURNAJÍCH DOHÁNÍ ŠKOLU

Závodní sezóna je vyčerpávající, bez silné vůle by studium nezládla. „Jsem perfekcionista, který se snaží vše dělat na 110 %. Okolnosti mě nutí jet ve vlnách. Mám etapu vyčleněnou jen pro karate, a jakmile skončí turnaje, doháním školu,“ popisuje. Nejspíš jí v tomto životním přístupu pomohlo právě karate. „Dalo mi to vytrvalost a cílevědomost, jen tak něco nevzdám. Pokud mi ve sportu chybělo něco, na čem jsem musela zapracovat, šla jsem si tvrdě za svým. Tenhle přístup jsem pak dokázala přenést i do studia,“ říká. Kromě školy a turnajů musí stihnout tréninky dětí v karatistickém oddíle, práci ve fitness studiu a dvakrát týdně vede na Pedagogické fakultě výběrový předmět Agility trénink. Uživit se karate v Čechách není snadné ani pro několikanásobnou mistryni republiky. „U nás v Čechách jsme všichni amatéři, neživí nás to. Sportovci končí třeba ve dvaceti, v seniorských kategoriích je tudíž malá konkurence a musíme často jezdit do zahraničí, abychom se mohli konfrontovat s lepšími závodníky a pracovat na sobě,“ vysvětluje. Karate ji tak zavedlo například

do JAR, na Nový Zéland, Kanárské ostrovy nebo na Floridu.

BRONZ ZE ZÁHŘEBU

Letos se Lucie zúčastnila tréninkového kempu pro pětadvacet nejlepších závodnic světa, který ji velmi posunul jako závodnici i jako trenérku. Zkušenosti mohla využít na letošním mistrovství světa v Linci, kde podala podle svých slov zatím nejlepší výkony a skončila na devátém místě. Životního úspěchu prozatím dosáhla na letošních Evropských univerzitních hrách v Chorvatsku, kde vybojovala bronzovou medaili. „Hodně si bronzu cením, protože jsem se poprala se závodnicemi, které vyhrávají světové ligy. Mohla jsem se dostat i do finále, v posledních sekundách jsem prohrála semifinálový zápas s Běloruskou o jediný bod,“ říká. Přírodovědecká fakulta závodnici podpořila finančně. „Hodně si to toho vážím, protože náklady na turnaje jsou vysoké a sehnat sponzory je obtížné,“ vysvětluje. Kdo ví, třeba se Lucie v roce 2020 zúčastní i olympijských her v Japonsku, kde bude karate poprvé oficiálním sportem. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

DRUHÉ VÍTĚZSTVÍ V SOUTĚŽI JIHOČESKÁ SESTRÍČKA

Z loňska měly latku nasazenou nejvýš, jak to bylo možné. Navíc na ně byla letos upřená ještě větší pozornost vzhledem k aktuální debatě o tom, zda sestra potřebuje vysokou školu, nebo jí stačí jenom středoškolské vzdělání. Studentky třetího ročníku oboru Všeobecná sestra Karolína Švecová, Michaela Tušlová, Iveta Příplatová a Anna Vodičková se nezalekly a vyhrály jak svoji kategorii, tak pohár pro absolutního vítěze.

Prestížní soutěž Jihočeská sestřička, v níž soupeří týmy ze středních, vyšších odborných a vysokých škol, zatím pokaždé vyhrála Zdravotně sociální fakulta Jihočeské univerzity. Jak loni v Prachaticích, tak nedávno v říjnu v Českém Krumlově. Tam letos fakulta vyslala dokonce tři týmy včetně porodních asistentek, které měly vzhledem ke svému zaměření ještě těžší pozici. Přesto všech dvanáct našich reprezentantek obstálo ve velké konkurenci patnácti týmů se ctí: kromě vítězství obsadily třetí a páté místo.

NEJRYCHLEJŠÍ VE STLANÍ

Zatímco v prvním ročníku této soutěže reprezentovali vysoké školy prváci, letos už byla rozdělená do kategorií, takže mezi sebou měřili síly třetáci z VOŠ a VŠ. Tedy ti, jejichž studijní plány jsou srovnatelné a po absolvování školy mají stejné kompetence. „Jsem velice ráda, že samy naše studentky dokázaly v konkurenci ostatních škol obhájit, že je vysokoškolské vzdělání pro jejich práci důležité,“ hodnotí úspěch děkanka ZSF JU prof. Valérie Tóthová.

Pojetí je hodně praktické, na stanovištích mají soutěžící za úkol například odběry krve, aplikování kanyly, resuscitaci, transport pacienta či stlaní nemocničního lůžka. Mimo chodem v disciplíně stlaní lůžka byla zástupkyně ZSF JU opět nejrychlejší ze všech! Loni tuto kategorii vyhrála Simona Berková,

letos Anna Vodičková. Součástí soutěže jsou vždy i testy teoretických znalostí včetně všeobecného rozhledu.

Vítězky se shodují v názoru, že pro tuto profesi je mimořádně důležitá týmová spolupráce. Na ni mohly snadno vsadit už před soutěží, protože se dlouho znají. „Jsme semknuté a zvláště propletené už z minulosti. Hlavně díky tomu, že dvě z nás chodily na střední zdravotnickou školu v Českých Budějovicích a druhá dvojice absolvovala zdrávku v Táboře. Na fakultě jsme ve stejné skupině a pohromadě chodíme i na praxi či do menzy. Kamarádíme spolu a nemáme před sebou žádné zábrany. Víme, co jde komu nejlíp, a pomůžeme si navzájem,“ shrnula kapitánka Karolína Švecová.

ZVÍTĚZILY S NADHLEDEM

O to vtípnější byl výsledek losování, v němž družstva v úvodu dostala přiděleného průvodce z řad zaměstnanců českokrumlovské nemocnice. Los totiž určil Romana Menharta, absolventa ZSF JU z roku 2015, který nyní pracuje v nemocniční laboratoři. Hlásil se hrdě jak ke studentkám, které pro něho nebyly novými tvářemi, tak k fakultě. Již po zkušenosti z prvních disciplín svému družstvu hodně věřil a na konci se velice radoval, připadal si prý jako pyšný otec: „Dívčám se dařilo už od počátku, navíc opakovaně předvedly, že dokážou výborně mluvit s pacientem, což je v této práci hodně

Vítězky soutěže Jihočeská sestřička. Zleva Karolína Švecová, Iveta Příplatová, Michaela Tušlová a Anna Vodičková.

důležité," konstatoval. Úspěch spolu náležitě oslavili a zůstávají v kontaktu.

Právě schopnost dobře a účinně komunikovat – jak s pacienty, tak mezi sebou – byla v hodnocení odborníků velmi důležitá.

„Všichni nám říkali, že jsme na stanovištích působily příjemně a dokázaly se s danou situací vypořádat v pohodě i s humorem," vzpomínají studentky. Zatímco jiné týmy občas trápila nervozita, zástupkyně ZSF JU vše braly s nadhledem. „Přínosem vysokoškolského vzdělání pro sestru je, že člověk získá příležitost zdokonalit se v tom, co se naučil na střední škole, a hlavně čas k tomu, aby dospěl," jsou přesvědčeny vítězky.

MÁTE NA SOBĚ TAHÁK

O tom, že šly do soutěže odhodlaně, svědčí rozhodnutí pořídit si na ni trička podle vlastního vkusu. Zadala a přes internet je objednala Iveta Příplatová, která vybrala modrou barvu s červeným obrázkem srdce

a motivem kardiologického vyšetření. Slušivý model velmi upoutal zejména na stanovišti, kde bylo úkolem měřit EKG. „Máte na sobě tahák," zazněl tam nevázně míněný protest. A co bylo nejtěžší? Odpověď též s nadsázkou: vyznat se v labyrintu chodeb v budovách českokrumlovské nemocnice a najít všechna soutěžní stanoviště.

Po státnicích v tomto akademickém roce přijde rozhodování co dál. Všechny členky vítězného týmu chtějí zůstat v oboru, který studují – láká je práce na chirurgii, ARO či JIP, ale také na oddělení následné péče nebo navazující magisterské studium. Mohou si vybírat z mnoha možností, ostatně okamžitě po vyhlášení výsledků v jízdárně českokrumlovského zámku dostaly od šéfů a dalších členů vedení nemocnic řadu nabídek. „Práce sester si lidé váží a tato soutěž ještě prestiž našeho povolání zvyšuje," ověřily si dívky. ●

Text: Alena Binterová

Foto: Jan Jirásek

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ NÁM NASTAVUJE ZRCADLO

Jihočeská univerzita má od letošního roku nové vedení. Prorektorem pro studium byl jmenován PaedDr. Petr Bauman, Ph.D., (38), někdejší proděkan pro studijní a pedagogickou činnost na Teologické fakultě JU. Kromě běžné studijní agendy jej momentálně plně zaměstnává implementace novely vysokoškolského zákona i rozvoj aktivit celoživotního vzdělávání.

Před třinácti lety jste se v rigorózní práci zabýval principy demokracie a jejich důsledky pro občanskou výchovu. Jak hodnotíte jako pedagog současný stav české společnosti?

Myslím, že pohled na dnešní dění znovu aktualizuje otázku, kterou jsem v té práci řešil: jestli má vůbec demokracie perspektivu. I dnes si myslím, že perspektivu mít bude, pokud lidé budou dostatečně vzdělaní, budou kriticky myslet, umět argumentovat a rozhodovat se svéprávně. Ale také pokud dokážou ustát, že někdo může mít opačný názor. Jestliže se dostaneme do role, kde pro záchranu demokracie umlčíme druhé, tak jen potvrdíme argument, který jsem se snažil v té práci obhájit – totiž, že demokracie je jen jednou z forem totality. Demokratické zřízení musí totálně prosazovat určité hodnoty, jinak se rozloží. Ale rozlišujme totalitu demokratickou a byrokratickou.

Co tím myslíte?

Například musíme zvažovat, jestli určité názory nešlapou po hodnotách, na kterých demokracie stojí, ale zároveň musíme odolat pokušení určité názory eliminovat jen proto, že můžeme. Třeba z pozice nadřízeného.

A má tedy podle vás demokracie perspektivu? Nevytváří se zmíněné kritické myšlení?

Jsem založením optimista, takže ano, dokud má perspektivu hodnota vzdělanosti, na

které stojí i naše univerzita, má perspektivu i demokracie. Co mě však trápí, je postupná ztráta ani ne tak kritického myšlení, jako spíše úcty k faktům. S tím souvisí i fenomén sociálních sítí, kde si každý může najít to svoje. Tady vidím klíčovou roli univerzit, protože kdo jiný než vědecké prostředí nás může učit rozlišovat fakta a být pokorný vůči našemu poznání. Samotné kritické myšlení nás nespasí, jde i o to, o čem přemýšlíme – nebo nepřemýšlíme.

Pocházíte z Moravské Nové Vsi, studoval a žil jste na jižní Moravě. Dokonce jste se po studiích stal ředitelem jazykové školy v Brně. Co vás nakonec přivedlo do Českých Budějovic?

Program Filozofie pro děti, který jsem pro sebe objevil během psaní diplomky a velmi mě oslovil už jako studenta občanské výchovy. O pár let později začala v Českých Budějovicích tento program rozvíjet Teologická fakulta ve spolupráci s profesorem Sassevillem z Kanady a tehdejší děkan Jiří Kašný hledal někoho, kdo by se tomu na fakultě věnoval. A tak mě pozvali na pohovor. Shodou okolností jsme měli v tu dobu zrovna s rodinou naplánovanou dovolenou v jižních Čechách, nikdy předtím jsem v Českých Budějovicích nebyl! I když se mi v Brně v oblasti vzdělávacího byznysu docela dařilo, bral jsem to jako příležitost. Jsem srdcem učitel, ne manažer.

Zmiňujete, že jste spíše učitel než manažer. Přesto jste se stal proděkanem a pak i prorektorem.

Je pravda, že manažerského ducha v sobě asi mám, snažím se přemýšlet systematicky. Během studií jsem strávil semestr v Utrechtu, kde jsem se managementu také věnoval. Asi mi šlo i to ředitelování v jazykovce. Počet lidí, co zde pracovali, se za dva roky téměř zdvojnásobil. Jenže rok nastavujete nějaký systém, druhý rok ho ladíte a třetí už se trochu nudíte. Na univerzitě i po dvanácti letech stále něco nového objevuji. Proto jsem za rozhodnutí přestěhovat se do jižních Čech rád. A protože je na mě asi vidět, že i pracuji rád (*smích*), vyhlédl si mě Tomáš Machula. Nejprve jako proděkana, pak i jako prorektora.

Ve funkci prorektora jste půl roku. Baví vás i tahle práce, která na rozdíl od proděkanské vyžaduje komunikaci napříč všemi fakultami?

Je náročná, ale baví mě. Myslím, že spolupráce mezi rektorátem a fakultami se za minulého vedení posunula hodně dopředu, a na to chceme navázat. Současné vedení sice bylo zvoleno těsnou většinou hlasů, ale na žádné pracovní schůzce, ať už k implementaci novely vysokoškolského zákona, nebo při přípravě projektů, jsem ze strany fakult nezaznamenal dojem vzájemné nedůvěry. Vždy šlo o společné hledání cest směrem k něčemu lepšímu. O něco napínavější jsou společná jednání na schůzích senátu. V tomto ohledu nás čeká ještě kus práce, ale jsem optimista. Pořád nám přece jde o společnou věc.

Na Jihočeskou univerzitu přivedl Petra Baumana program Filozofie pro děti.

Máte před sebou minimálně čtyřleté funkční období. S jakými plány jste do něj vstoupil?

Zmíním jeden z bodů, na kterém mi velmi záleží. V posledních letech se zvyšuje počet studentů, kteří studují a zapisují si předměty v mezifakultních programech. Je potřeba, aby podmínky napříč fakultami byly srovnatelné. Jedním z prvních kroků byla například debata s děkany, podle jakých kritérií budeme posuzovat žádosti studentů o snížení poplatků za studium. Jedna fakulta by neměla být benevolentní, druhá přísná. Určitě je také co zlepšovat na tvorbě mezifakultních rozvrhů, aby student nemusel prodlužovat nebo končit studium jen proto, že je to pro něj logisticky neslučitelné. Také chci usilovat o zřehlednění pravidel studia napříč univerzitou. Studenti by se měli naplno věnovat studiu, ne řešit organizační zádrhele.

Mohl byste čtenářům stručně popsat pracovní agendu prorektora pro studium?

Jednoduše řečeno, spadá pod mě útvar pro studium, útvar pro celoživotní vzdělání a Centrum podpory studentů se specifickými potřebami. Běžná studijní agenda je podobná té, kterou jsem řešil už jako proděkan. Do toho ale vstoupila novela vysokoškolského zákona a s ní i potřeba vytvořit společně s kolegy prorektory nové vnitřní předpisy. Je to ideální příležitost promyslet, jak jsou

nastavena pravidla, a vyhodnotit, jestli by některé věci nešly udělat lépe. Další oblastí, se kterou jsem se na fakultě tolik do kontaktu nedostal, je zpracovávání projektů. V minulých měsících jsme například intenzivně řešili výzvy OP VVV. Nové vedení nastoupilo do rozjetého vlaku, takže bylo třeba věci velmi rychle projednat a připravit, aby se stihly termíny. No a konečně třetí oblastí je celoživotní vzdělávání.

Zmínil jste novelu vysokoškolského zákona. Když odhlédneme od zásadní změny pravidel pro akreditace studijních oborů, co konkrétního přináší přímo pro studenty vysokých škol?

Studenty budou zajímat změny v placení poplatků. Zákon v nové podobě je v tomto ohledu benevolentnější. Byl zrušen poplatek za další studium, takzvaný „poplatek za diplom“, když například studujete druhý bakalářský obor a jeden bakalářský titul už máte. A u poplatku za delší studium, který podle zákona musí platit studenti po překročení standardní doby studia o víc než rok, je to i nadále tak, že k době stávajícího studia se připočítávají předchozí neúspěšná studia. Dříve se ale předchozí neúspěšné studium započítávalo stále. Dnes se přestane počítat, jakmile místo něj student úspěšně dokončí jiné studium stejného stupně. Důležitou změnou je i to, že rozhodování o záležitostech studentů teď více

spadá pod správný řád. Je to sice náročné pro administrativu, ale umožňuje to důsledněji hájit zájmy studentů.

Budou i nadále klesat počty přijatých studentů, jako tomu bylo v minulých letech?

Pokles počtu studentů je dán dvěma faktory. Jednak demografickou křivkou – i když tento trend zasahuje fakulty různě, podle toho, nakolik se věnují kombinované formě studia. Třeba Teologická fakulta má v kombinovaném studiu polovinu studentů, takže tento problém pro ni není tak citelný. Spíše než o demografii se však jedná o ministerské rozhodnutí, které v posledních letech snížilo školám limity počtu financovaných studentů, podobně jako dříve snižováním normativu nutilo nabírat víc studentů. Pokud nabere více studentů, ministerstvo nám je stejně nezaplatí. Především toto bylo důvodem loňského výraznějšího poklesu počtu přijímaných studentů. Letos už je ale systém nastavený ministerstvem školství zase trochu jiný, takže počet přijímaných studentů přestal klesat. Dokonce máme o deset prvků víc než loni (úsměv).

Pokud je mottem nového vedení slovo kvalita, není úbytek studentů vlastně žádoucí?

Není rozumné, aby vysokou školu studovalo sedmdesát procent populačního ročníku. Někteří na to zkrátka intelektuálně nemohou mít. Takže ano, spíše bychom to měli vítat. Snížení počtu studentů může přinést nárůst kvality. Pokud to ovšem nebude znamenat i snížení počtu kvalitních pedagogů. V minulosti drtivá většina financí pro vysoké školy přicházela ve formě peněz na studenta. Dnes ale již polovinu rozpočtu tvoří peníze, které univerzita získává za svůj badatelský výkon. Nese to s sebou velký tlak na pedagogy, aby publikovali a věnovali se vědě. Otázkou je, jak propojit aktivity badatelské a pedagogic-

ké, aby neutrpěla příprava na výuku nebo obecně kvalita času věnovaného studentům. Je to výzva pro každého z nás.

A co trend celoživotního vzdělávání?

Segment celoživotního vzdělávání je pro fakulty velkou příležitostí. A nejen proto, že je to příležitost získat zajímavé finanční prostředky. Kdo jiný by měl nabízet kvalitní vzdělání pro veřejnost než univerzity?

Vaše domovská Teologická fakulta model celoživotního vzdělávání nastavila velmi úspěšně.

Ano, ale je to tím, že si fakulta před několika lety řekla, že je pro ni tento segment rozvojeovou prioritou, a věnovala se mu naplno. Odhadla potenciál celoživotního vzdělávání a ukázalo se, že to bylo správné rozhodnutí. Celoživotní vzdělání je totiž přínosné i v tom, že fakultám nastavuje zrcadlo. Dospělý člověk, který si zaplatí za kurz, chce profesionální vzdělávací službu. A ově-

řit si, zda fakulta toto dokáže nabídnout, není málo. Vedle tlaku na rozvoj badatelské činnosti je i tlak na kvalitní programy celoživotního vzdělávání přínosem pro kvalitu vzdělávání na fakultě obecně. Podobně jako věda prověří člověka po stránce odborné, ČŽV jej prověří po stránce pedagogické. Bylo by varovným signálem, pokud by fakulta zjistila, že lidem z venku nemá co nabídnout. Navíc fakulty nemusí jen reagovat na tržní poptávku. Stačí dobře propagovat, co dělají, a ukázat lidem, co by mohli potřebovat. Myslím, že Steve Jobs řekl, že lidé nevědí, co potřebují, dokud jim to nedáte.

Jak to v tuto chvíli vypadá s celoživotním vzděláváním na ostatních fakultách?

Fakulty využívají modely, které se jim osvědčují, a často je ani jako celoživotní vzdělávání nemusí nazývat. Například Zemědělská

Bylo by varovným signálem, pokud by fakulta zjistila, že lidem z venku nemá co nabídnout.

PaedDr. Petr Bauman, Ph.D., (38)

je od května 2016 novým prorektorem pro studium Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Předtím byl v letech 2010–2016 proděkanem pro studium Teologické fakulty JU.

Je absolventem Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, kde vystudoval učitelství anglického jazyka a občanské výchovy. Zabývá se problematikou vzdělávacích koncepcí, respektive cílů a hodnot ve vzdělávání, dále programem Filozofie pro děti a didaktikou společenských věd.

Na Teologické fakultě vyučuje například Úvod do pedagogiky nebo Obecnou didaktiku. Petr Bauman pochází z Moravské Nové Vsi, je ženatý a má dvě dcery. Má rad knihy Chaima Potoka.

fakulta vzdělávací aktivity realizuje ve spolupráci s různými profesními sdruženími. Pedagogická fakulta zase nabízí spoustu programů dalšího vzdělávání pro učitele. Přírodovědecká fakulta má příjmy především z vědeckých projektů, nemá potřebu hledat díry na trhu celoživotního vzdělávání, ale zase se více věnuje středoškolákům a získává tak potenciální zájemce o studium. A třeba na FROV jdou ještě o krok dál a systematicky se věnují už dětem ze základních škol. Samozřejmě něco můžeme říci o každé z fakult, ovšem byly by to vždy jen střípky. Stačí ale navštívit webové stránky fakult nebo i univerzity a člověk si určitou představu udělá. Nabídka je bohatá, ale je zde v mnoha ohledech obrovský prostor, jak se dál zlepšovat.

Chystáte nějakou jednotnou koncepci celoživotního vzdělávání, nebo si ho fakulty budou nadále řešit samy?

Strategií současného vedení je pomáhat rozvoji věcí zdola, od fakult. Samy nejlépe vědí,

co mohou nabídnout, po čem je poptávka a jaké má fakulta priority. Mojí rolí je, abych fakultám pomáhal lépe o sobě vědět a vzájemně se inspiroval. Jsem třeba rád, že se podařilo na více fakult rozšířit nápad realizovat Dětskou univerzitu. Ale určitě se musím také postarat, aby to, co je smysluplné řešit centrálně, fungovalo dobře. Proto je i univerzitní koncepce potřeba. A asi mi to nedá, abych přeče jen tu a tam nezkusil přijít s nějakým: „Co kdybychom třeba...“ Je pravda, že některé fakulty zatím nemají rozvoj celoživotního vzdělávání jako prioritu a spíše kolem něj přešlapují. Rozumím tomu, že pedagog vytížený v oblasti vědy a běžné výuky nemusí mít pro kurzy nabízené veřejnosti pochopení. Ale z vlastní zkušenosti mohu říct, že to není jen práce navíc. Pokud lidé chodí s motivací a chutí vzdělávat se, je to spíše odměna – taková pedagogická rekreace. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

PŘES HRANICE ZA SPOLEČNOU HISTORIÍ

Obchod na Zlaté stezce, tradiční průmyslová výroba, čilý přeshraniční ruch, ale i konflikty, nucené vysídlení a železná opona – historie plná zvratů zanechala v příhraničním regionu Šumava / Bavorský les výrazné stopy a nabízí tak témata pro společná přeshraniční setkání.

Společný projekt Historie jako prostor k setkávání, na němž od letošního léta spolupracuje Jihočeská univerzita s Univerzitou Pasov, má za sebou první tři setkání. Nejprve se v říjnu uskutečnil na Historickém ústavu Filozofické fakulty informační den pro učitele jihočeských středních a základních škol, kde byly kromě projektu představeny i webové stránky preshranicni-dejepis.cz. Velkému zájmu se těšily přednášky plukovníka Eduarda Stehlíka a vysokoškolského pedagoga Marka Šmída. Ještě během října se pak v Českých Budějovicích sešlo asi padesát žáků gymnázií v Třeboni a Waldkirchenu. Tématem bylo česko-německé soužití v tomto královském městě, zpracované zábavnou soutěžní formou. Studenti ve věku 16 až 18 let měli během dne možnost seznámit se s vrstevníky z druhé strany hranice a navázat nové kontakty. V listopadu se na okresním úřadu v bavorském Freyungu uskutečnilo celodenní setkání učitelů dějepisu z obou zemí. Další akce jsou v plánu v letním semestru, kdy mimo jiné vyjedou do Pasova i studenti Jihočeské univerzity.

Historie jako prostor k setkávání navazuje na předchozí úspěšný projekt Česko-bavorský dějepis. Zaměřuje se na žáky základních a středních škol, jejich učitele a na univerzitní studenty z příhraničního regionu Šumava / Bavorský les. Německým a českým školním třídám umožní strávit společný den na vybraných místech spojených s regionálními dějinami. Po stopách společné historie budou pátrat ve městech, podél plavebních kanálů,

na hraničních přechodech nebo v opuštěných vesnicích.

Pokud jste učitelé a máte o jednodenní setkání zájem, můžete se obrátit na Historický ústav Filozofické fakulty JU, který zabezpečí veškerý servis. „Připravíme zajímavý program, zajistíme účast partnerské třídy z druhé strany hranice a postaráme se i o cestovní náklady,“ slibuje Kateřina Pražáková z Historického ústavu FF JU. Společná setkání však nejsou jediným výstupem projektu. Ten má za cíl zpracovat vybraná témata z česko-německé historie na konkrétních místech, kde se odehrála. Vznikne také dvojjazyčná tištěná publikace pro výuku dějepisu v příhraničním regionu. Projekt byl podpořen částkou 480 000 eur v rámci programu Evropská územní spolupráce. ●

Text: Miroslav Vlasák a Historický ústav FF JU

Foto: archiv Historického ústavu FF JU

NA ZKUŠENOU V TRONDHEIMU

Čtveřice vyučujících z Katedry biologie Pedagogické fakulty se vydala do Trondheimu, aby se na zdejší univerzitě seznámila se vzděláváním norských učitelů.

Starobylý Trondheim je právem považován za město studentů. Norská technicko-přírodovědecká univerzita patří s 39 tisíci studenty mezi největší v zemi. Její součástí je i Centrum pro přírodovědné, technické a matematické vzdělávání NTNU, se kterým udržují již řadu let intenzivní vztahy pedagogové z Katedry biologie Pedagogické fakulty JU. Katedra byla v letech 2009–2012 zapojena do mezinárodního výzkumného a implementačního projektu S-TEAM a právě NTNU byla jeho lídrem. Díky společnému projektu Improving of the Quality of Biology Didactics and their Role in Teacher Education, který je financován z Norských fondů, mohla obě pracoviště v rámci výměny zkušeností navštívit partnerskou instituci a na projekt S-TEAM navázat. Letos v dubnu vyjeli pedagogové Jan Petr, Miroslav Papáček, Renata Ryplová a Radka Závodská na týdenní stáž do Norska.

STÍNOVÁNÍ UČITELŮ

Impozantní univerzitní kampus leží na kopci a je z něj krásný výhled na centrum města.

Kuriozitou je, že mezi budovami fakult stojí dřevěný historický domek, který je odpradávná sídlem rektora. Cílem výpravy z Jihočeské univerzity bylo moderní Centrum pro přírodovědné, technické a matematické vzdělávání NTNU, které zajišťuje celoživotní vzdělávání pro učitele přírodovědných předmětů, vytváří vzdělávací programy pro školy a také vyvíjí a testuje školní pomůcky pro výuku přírodovědných disciplín. „V Norsku se neučí zvláště fyzika, chemie nebo přírodopis, ale jednotný předmět Natural Science. Studenti na vysoké škole nemají šanci obsáhnout celou šíři předmětů a potřebují se neustále dozdělovat v postgraduálních programech. Proto se pořádají například celotýdenní kurzy pro učitele z celého Norska,“ vysvětluje vedoucí Katedry biologie PF JU Jan Petr. Díky „stínování“ školitelů mohl s kolegy sledovat výuku pedagogů a podrobně se seznámit s některými projekty, které jsou připravovány pro norské školy. Šlo o netradiční propojení fyziky a biologie při simulaci a porovnávání procesu fotosyntézy a využití solární energie, dále o projekt dokonale mapující vodu a její koloběh, o experimentální výuku Biology Trail, nebo o originální projekt Čmelák. V něm speciálně upravená dodávka jezdí po školách a seznamuje děti s významem a ochranou tohoto živočicha.

PŘIJÍT SI NA VÝSLEDEK SÁM

Způsob práce s norskými učiteli je velmi praktický, školitelé je berou do laboratoří a připravují pro ně úkoly. Systém školení přesto není příliš odlišný od toho, který praktikují naši pedagogové na Katedře biologie. „Zjištění, že jsme na stejné vlně, nás potěšilo. Vše odstartoval právě společný projekt

Norský pedagog Nils Kristian Rossing (zcela vpravo) v diskusi s výpravou z Pedagogické fakulty JU. Zleva Renata Ryplová, Miroslav Papáček a Radka Závodská. Na protější straně biolog Jan Petr.

S-TEAM, který byl zaměřen na badatelsky orientované vyučování,” říká Jan Petr, sám didaktik, kterému jsou metody přímého studia přírody blízké. Katedra v roce 2012 pořádala pro učitele Školu badatelsky orientovaného vyučování a další proškolila v navazujících kurzech v rámci projektu Science Zoom.

„Sice se nám tento způsob výuky daří šířit napříč republikou, do škol se ale dostává obtížně, protože učitelé jsou svázáni mnoha jinými faktory. V Norsku je více kladen důraz na bádání, žáci si sami dojdou k výsledku. Důležitou roli hraje také samostudium,” vysvětluje Jan Petr.

SNĚŽENKY V DUBNU

Výprava z Českých Budějovic si kromě stínování pedagogů stihla užít i samotné město, jehož historické centrum leží v meandru řeky Nidelvy ústící do fjordu. Trondheim se pyšní několika nej – jeho Nidaroský dóm je nejvyšší gotickou katedrálou v celé Skandinávii, zajímavostí je nejsevernější tramvajová linka

na světě, která jezdí z centra do zalesněné rekreační oblasti Bymarka. Jihočeští pedagogové absolvovali také exkurzi podél pobřeží a prohlédli si botanickou zahradu Ringve.

„Na konci dubna tam rostly bledule a sněženky, tou dobou byly teploty mezi nulou a deseti stupni. Zatímco my jsme byli zachumlaní v bundách, Norové běhají ráno do práce v tričku a kraťasech,” usmívá se Jan Petr. Není divu, že při červnovém výměnném pobytu pro změnu zaskočilo teplé počasí norské kolegyně Eli Munkebye a Maren Skjelstad Fredagsvik. Pedagogové z Katedry biologie pro ně připravili ukázkou výuky budoucích učitelů na terénním cvičení z ekologie, výuky fyziologie rostlin, seznámili je se školní zahradou a prohlédli si Botanický ústav v Třeboni. „Kolegyně se dokonce zúčastnily i zkoušek a ukázalo se, že máme na studenty podobné nároky,” říká biolog Jan Petr. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Jana Petra, Aleš Motejl

EKONOMIE, TO NEJSOU JEN ROVNICE A ČÍSLA

Nový předmět Pluralismus v ekonomickém myšlení přibližuje netradiční ekonomické přístupy a zve k účasti studenty ze všech fakult.

Vztah k životnímu prostředí, pojetí práce, fungování institucí nebo způsob, jak zkoumat ekonomické jevy a jak vlastně o ekonomice přemýšlet. To jsou některá témata, kterými se bude zabývat nový předmět Pluralismus v ekonomickém myšlení, který od února 2017 otevírá pro všechny studenty univerzity Ekonomická fakulta JU. Ta byla také první vysokoškolskou institucí v České republice i ostatních postsocialistických zemích, která se přihlásila k Mezinárodní studentské výzvě volající po pluralismu v ekonomii (International Student Call for Pluralism in Economics)

a oficiálně ji po kladném výsledku studentské ankety podpořila.

MEZINÁRODNÍ STUDENTSKÁ VÝZVA

Přes 65 studentských spolků z více než 30 zemí vydalo v květnu 2014 prohlášení, ve kterém se ohradilo proti způsobu výuky ekonomie. Ta se prý velmi zužuje a postrádá intelektuální rozmanitost, potřebnou pro pochopení a řešení problémů současného globalizovaného světa. „Ať souhlasíme, či nesouhlasíme s tvrzením o krizi výuky ekonomie, mezinárodní výzva studentů v sobě nese velký potenciál,“ říká Jan Vávra

<< Petr Hanzel (obchod Bezobalu) a David Veis (platforma BudSob) diskutují na Budějovických ekonomických dnech.

z Katedry regionálního managementu Ekonomické fakulty JU. Na výuce se budou podílet přednášející z Ekonomické fakulty i jiných českých univerzit. Nový předmět bude volitelný a otevřený pro studenty všech fakult Jihočeské univerzity, kteří chtějí kriticky uvažovat o současném světě a mají chuť se přesvědčit, že ekonomie nejsou jen čísla, procenta a nesrozumitelné matematické rovnice.

SPOLUPRÁCE S VĚDNÍMI OBORY

Pluralismus klade důraz na různorodost přístupů, metod a teorií ve výuce. Studentská výzva požadovala větší pluralitu přístupů ve třech oblastech – teorii, metodologii a interdisciplinaritě. V teorii se může jednat o doplnění dominující neoklasické ekonomie méně známými nebo polozapomenutými přístupy, například institucionální nebo ekologickou ekonomikou či Karlem Marxem. V metodologii vyzývali studenti k doplnění matematických metod o metody kvalitativní, které jsou v ostatních společenských vědách běžné. „Byť v jistých obdobích někteří (i čeští) ekonomové, opojeni možnostmi matematiky, přirovnávali ekonomii k přírodním vědám, ekonomie patří mezi vědy společenské,“ vysvětluje Jan Vávra. Jako takové jí, podle studentské výzvy, velmi pomůže spolupráce s ostatními obory. Patří mezi ně například sociologie, politologie, filozofie nebo historiografie. Zahrnutí tří zmíněných aspektů do výuky může prospět nejen studentům ekonomie, ale přiblížit ekonomii i studentům ostatních oborů.

DOSAVADNÍ PLURALISTICKÉ AKTIVITY

Předmět Pluralismus v ekonomickém myšlení navazuje na řadu aktivit, které se na Ekonomické fakultě konají již dva roky. Od roku

2015 se pořádá každoroční seminář Budějovické ekonomické dny a pravidelný cyklus přednášek externích odborníků, nazvaný Pluralismus v ekonomii. V rámci semináře byly představeny příklady „trochu jiné“ ekonomické praxe, například první bezobalový obchod s potravinami v Česku, českobudějovická platforma BudSob a její doplňková měna Sob, obchodování v bitcoinech nebo již zmiňované sociální podnikání. V rámci přednáškového cyklu Pluralismus v ekonomii se představili hosté z akademické sféry, státní správy i politiky. Témata byla značně různorodá, na jedné z prvních přednášek byla europoslancem Pavlem Teličkou prezentována cirkulární (oběhová) ekonomika, což je koncept usilující o co největší využívání odpadů jako zdrojů pro výrobu. Miroslav Zajíček z Laboratoře behaviorální ekonomie VŠE přednášel o pokusech s vlivem stresu na obchodování na burze a Ilona Švihlíková představila velmi kritický pohled na českou ekonomickou transformaci 90. let 20. století a postavení Česka v současné globalizované ekonomice. Nedávno se pak v rámci pluralistického cyklu konal celodenní seminář věnovaný kvalitativním výzkumným metodám, pořádaný ve spolupráci s Českou zemědělskou univerzitou. ●

Text: Jan Vávra, Eva Cudlínová

Foto: Josef Maxa, Jiří Tvaroh

PRVNÍ PŘESHraniČNÍ KANCELÁŘ TRANSFERU TECHNOLOGIÍ

Jihočeská univerzita si může připsat jeden unikát. Jako první v Evropě bude mít ve spolupráci s Univerzitou Pasov přeshraniční kancelář transferu technologií.

Kancelář transferu technologií JU funguje na univerzitě od roku 2012. Jejím posláním je pomoci překlenout propast mezi vědeckými laboratořemi a komerční sférou. Od letošního září je KTT zapojena do unikátního projektu, který propojí přeshraniční kanceláře transferu technologií mezi dvěma univerzitami – Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích a Univerzitou Pasov, jejíž kancelář transferu technologií je ještě o rok mladší než ta naše. Bavorská univerzita byla vybrána proto, že s ní Jihočeská univerzita úzce spolupracuje, a navíc se ve vědecké oblasti obě instituce dobře doplňují. Kanceláře budou kontaktním místem pro firmy, které mají zájem o spolupráci s univerzitami v oblasti výzkumu a vývoje. Ať už v českém, nebo bavorském regionu. Díky projektu se uskuteční řada seminářů a konferencí, které místním komerčním subjektům představí, v čem jim mohou být obě univerzity prospěšné.

Nápad vedoucí KTT Růženy Štemberkové na propojení přeshraničních kancelářů transferu technologií je první svého druhu v Evropě. Výsledný projekt „Vybudování znalostního a technologického transferu v přihraničním prostoru Jihočeského kraje a Dolního Bavorska“, který obě instituce podaly letos na jaře v rámci programu Přeshraniční spolupráce Česká republika – Bavorsko v programovém období 2014–2020, byl úspěšný hned v prvním kole vyhlášeném Ministerstvem pro místní rozvoj. „Zadatelů bylo mnoho a to, že se nám podařilo projít sítím hned v prvním kole, vnímám jako velký úspěch,“ říká Štemberková. Podpora ve výši 613 871 eur bude rozdělena

mezi obě instituce. Jihočeská univerzita jako „Leadpartner“ má nárok na přibližně 290 000 eur. Předpokládané ukončení projektu je plánováno na srpen 2019.

Kancelář transferu technologií má dobře nakročeno i v prodeji licencí do zahraničí. Navázala spolupráci se zástupcem Izraele, který dříve působil jako dlouholetý velvyslanec v zahraničí a poradce premiéra. Výsledkem by měla být spolupráce mezi akademickou sférou a vybranými izraelskými firmami. Zájem byl především o výzkumná pracoviště Fakulty rybářství a ochrany vod. „Firma má zájem o výsledky z oboru rybářství, zejména o unikátní technologii produkce kaviáru a o technologii chovu ryb se zvýšeným obsahem omega 3 mastných kyselin,“ potvrzuje Růžena Štemberková. Dvě izraelské firmy se také zajímají o bezpečkové směsi, kterými se zbývají vědci ze Zemědělské fakulty. Izrael, kterému se také přezdívá „start up nation“, je v oblasti transferu technologií světovou špičkou. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv KTT

NA PENZI JE POTŘEBA STÁLE SPOŘIT

Nedávná penzijní reforma se nepovedla a zavedení druhého pilíře se neosvědčilo. O valorizaci státních důchodů se vedou téměř nepřetržitě politické debaty a důchodci se většinou dočkají jen směšného navýšení svých penzí.

Jedinou jistotou českého systému penzijního zabezpečení je tak soukromé spoření v penzijních fondech. V České republice dobrovolné penzijní připojištění se státním příspěvkem spolehlivě funguje již více než 20 let a těší se oblibě 4,5 milionu klientů, kteří si doposud naspořili přes 370 miliard korun. Spořit na penzi se vyplatí nejen kvůli tomu, že přináší státní příspěvek až 2 760 Kč ročně a od ledna i zvýšenou slevu na dani až 3 600 Kč ročně.

Kromě toho jsou vklady v penzijních fondech kvalitně zhodnocovány. Mezi nejvýkonnějšími penzijními společnostmi se dlouhodobě drží Penzijní společnosti České pojišťovny (PSCP). V tzv. transformovaném fondu, kde si spoří většina klientů, bylo naposledy připsáno zhodnocení 1,4 % p.a. Toto procento poráží inflaci, konkurenční penzijní společnosti a úroky na spořicíh bankovních účtech, které se v současnosti pohybují stěží na úrovni 1 % p.a.

PŘEHLED STÁTNÍ PODPORY PODLE VKLADU KLIENTA

Výše státní podpory									
Měsíční příspěvek klienta v Kč	100	300	400	500	600	1 000	1 500	2 000	3 000
Měsíční státní příspěvek v Kč	-	90	110	130	150	230	230	230	230
Roční sleva na dani z příjmů v Kč	-	-	-	-	-	-	900	1 800	3 600
Celkové roční zvýhodnění od státu v Kč	-	1 080	1 320	1 560	1 800	2 760	3 600	4 560	6 360

Řada firem a institucí přispívá na penzijní spoření svým zaměstnancům. Podle aktuálních údajů Asociace penzijních společností České republiky získává firemní příspěvek téměř 850 tisíc osob, přičemž průměrná výše příspěvku se pohybuje okolo 750 Kč měsíčně. Pokud tedy klient penzijní společnosti čerpá maximální podporu od státu a získává průměrný firemní příspěvek, přinese mu to každý rok více zhruba 15 000 korun navíc.

Obdobně si Penzijní společnost České pojišťovny stojí i mezi účastnickými fondy, kde podle nejnovějšího žebříčku serveru Finaparáda.cz také figuruje na prvním místě.

Více informací o výhodném penzijním spoření získáte na www.pfcp.cz.

**PENZIJNÍ SPOLEČNOST
ČESKÉ POJIŠŤOVNY**

ŽIVOT ZÁHADNÝCH MIHULÍ

*V Česku se vyskytující druhy mihulí obývají především ty nejmenší říčky a potůčky a část života žijí ukryté v sedimentu. Vinou člověka z naší přírody téměř zmizely. Vědci z Fakulty rybářství a ochrany vod JU se podíleli na tvorbě výjimečné publikace s názvem *Biologie a ochrana mihulí*. Výjimečné natolik, že za ni letos získali Cenu Josefa Hlávky za vědeckou literaturu pro rok 2015.*

Minoga, murenula nebo zmijulka. Tyto až poetické názvy označovaly nebo označují v různých slovan-
ských jazycích jednoho a téhož živočicha. Vypadá jako vodní žížala a má neobvyklý životní cyklus. Dospělci ožušlávají kameny nebo se zakusují do těl ryb. Řeč je o mihulích, z nichž dva druhy, mihule potoční a mihule ukrajinská, se vyskytují na našem území. Díky úsilí vědců, mezi něž patří i Bořek Drozd a Petr Hartvich z Fakulty rybářství a ochrany vod JU, se českému čtenáři dostává do rukou mimořádná kniha s názvem *Biologie a ochrana mihulí*, která letos získala prestižní Cenu Josefa Hlávky, společně udílenou Nadací Českého Literárního Fondu a Nadáním Josefa, Marie a Zdeňky Hlávkových, za rok 2015 v oblasti věd o živé přírodě.

Podle Bořka Drozda, který na fakultě vede laboratoř aplikované hydrobiologie, trvala tvorba rukopisu skoro tři roky, ale tím základním zdrojem dat je více než třicetiletá práce hlavního „mihulího gurma“, profesora Lubomíra Hanela ze Správy CHKO Blaník a Pedagogické fakulty UK v Praze. „Tito kruhoústí obratlovci jsou pro něj srdeční záležitostí. Někdy mám pocit, že mu v hrudi místo srdce bije jedna mihule,“ přibližuje zanícení svého kolegy Bořek Drozd. Dalšími autory knihy jsou Jan Andreska z Pedagogické fakulty UK v Praze a Stanislav Lusk z Ústavu biologie obratlovců AV ČR.

Výjimečnost publikace spočívá v tom, že vedle informací o biologii a taxonomii všech druhů mihulí světa přináší podrobnou zprávu o jejich výskytu na našem území, a hlavně praktické a ověřené metody, jak je chránit.

Knihla plná fotografií, která je přístupná i laikům, oplývá přesahy do jiných vědeckých disciplín. Díky tomu se dozvíme, že mihule zasáhly také do běhu lidských dějin. V roce 1135 se stala konzumace mihulí osudnou anglickému králi Jindřichovi I., který se jimi přecpal natolik, až z toho zemřel. „Já se mu nedivím,“ komentuje tuto příhodu Bořek Drozd. „Uzené nebo marinované mihule jsou třeba ve Skandinávii vyhledávanou pochoutkou. Jedl jsem je tam, chuťově připomínají pstruha, navíc nemají kosti,“ přibližuje Bořek Drozd svůj gastronomický zážitek. Jíst mihuli potoční v Čechách by ale mohlo člověku přijít pěkně draho. Je to kvůli jejich ochraně zakázané. Přesto není nemožné se s těmito hadovitými, až 20 centimetrů dlouhými obratlovci setkat. Zde na jihu Čech žije mihule potoční například v potocích Blanského lesa, v řece Lužnici či ve Vltavě přímo v Českých Budějovicích.

„Kvůli tomu, že po většinu svého života žijí skrytě, se dříve myslelo, že je mihulí potočních mnohem méně. Výzkum našťěstí ukázal, že to není tak hrozné,“ svěruje se Bořek Drozd. Tam, kde se vyskytuje mihule, je voda zaručeně čistá. K jejich velkému úbytku začalo docházet ve 20. století, zejména s rozvojem papírenského průmyslu, který měl neblahý vliv na čistotu vody. Dalším důvodem bylo přehrazování toků. Tyto dva jevy vedly k tomu, že z naší přírody, konkrétně z Labe, vymizely dva původní druhy, mihule říční a mihule mořská, která dosahuje až metrové velikosti. Právě tyto dva druhy žijí dravě, přisají se na rybu a mohou se jí prožrat až do vnitřností. Člověk se ale bát nemusí. Pro tyto vnější rybí parazity nejsme

Vědci z Fakulty rybářství a ochrany vod Bořek Drozd (vlevo) a Petr Hartvich získali ocenění za knihu o mihulích.

tou pravou cílovou skupinou. „Sám jsem si vyzkoušel, jaké je to mít na ruce přisátou mihuli potoční,“ prozrazuje Bořek Drozd. „Je to jenom takový mírný tlak jako od přisátého brčka a mihule se dá navíc snadno odstranit,“ uklidňuje obavy případných plavců. Výskyt mihule mořské byl v poslední době opakovaně zaznamenán v saském příhraničním městě Bad Schandau a vědci tak předpokládají, že se brzy ukáže opět i u nás.

Naopak hůře je na tom jeden ze dvou druhů, které se v Čechách v současnosti vyskytují, mihule ukrajinská. Je možné nalézt ji pouze na jednom místě, v potůčku Račinka v lázních Velké Losiny, a navíc ještě ve velmi nízkém počtu. V loňském roce však nebyl nalezen již žádný exemplář tohoto druhu. Jistou nadějí ale skýtá neobvyklý životní cyklus mihulí. Jejich larvy, které se nazývají minohy, žijí po dobu několika let skrytě v říčním „bahýnku“, kde se živí filtrační

sedimentu. Když přijde jejich čas, vylezou ze sedimentu a nastává drsná proměna. Dříve slepým larvám se vyvinou oči, přísavný terč, zuby a pohlavní orgány. Metamorfóza trvá asi půl roku. Potom se mihule s pomocí přísavného ústního terče, kterým se v proudu přichytí na kameny, na šterkopiscitěm podkladu spáří. Samec láskyplně ovine samičku a vymačkává z ní jikry, které oplodní, a jikry pak padají do samečkem vytlučené jamky ve dně, kde je společně zahrabou. Následně dospělci do několika dní až týdnů hromadně hynou.

„Při vlastním výtěru, který probíhá většinou od května do srpna, se mihule chovají jako smyslů zbavené a člověk se k nim může přiblížit i na několik centimetrů,“ líčí Bořek Drozd vlastní zkušenost a dodává, že je to úchvatná podívaná, která patří mezi fascinující zázraky naší přírody. ●

Text: Miroslav Boček

Foto: Aleš Motejl

NA STÁŽI V JIŽNÍ KOREJI

Doktorand Zemědělské fakulty JU Ondřej Vlášek se letos na podzim vypravil na svoji první zahraniční stáž. A rovnou přes půl zeměkoule do Jižní Koreje. Přečtěte si jeho zážitky.

Korea. Pro mě donedávna téměř neznámá země, o které jsem slyšel především v souvislosti s jihokorejským ekonomickým zázrakem. Během padesáti let prošla přeměnou z chudé země na jednu z nejbohatších na světě. Šanci lépe ji poznat jsem dostal díky rozvíjející se spolupráci Zemědělské fakulty JU a Gyeongsangské národní univerzity ve městě Jinju (Čindžu). Hlavní náplní studijního pobytu byla práce v laboratoři, kde jsem analyzoval vzorky pšeničné mouky z budějovických experimentálních pozemků. V rámci své disertační práce porovnávám složení pšeničného zrna a jeho vhodnost pro zdravou výživu ze „starých“ krajových odrůd pěstovaných v režimu ekologického zemědělství s moderními šlechtěnými hybridy pšenice seté pěstovanými v intenzivním systému hospodaření.

SETKÁNÍ SE SRŠŇI

Rozdíly mezi českým a korejským zemědělstvím jsou obrovské, i když obě země leží v mírném pásu. Téměř dvě třetiny Koreje jsou pokryté strmými horami, které se nedají ve větší míře zemědělsky obhospodařovat. Rostlinná výroba je postavena na produkci rýže a zeleniny. Korea je potravinově nesoběstačná a je závislá na dovozu potravin z jiných zemí. Kromě práce v laboratoři jsem pomáhal i na školních pozemcích, kde nebyl problém setkat se s vypasenou kudlankou nábožnou nebo s rejem obřích sršňů mandarínských, kteří neustále terorizovali místní včelstva. Měl jsem možnost seznámit se s pěstováním nezvyklých plodin, například bavlníku, sóji, batátů, amarantu, čiroku a samozřejmě i rýže. V Koreji jsou povolené geneticky modifikované plodiny, roz-

díly na první pohled nejsou příliš vidět. Debata o významu ekologického systému hospodaření zde nepadla na úrodnou půdu.

PENÍZE JSOU VŠECHNO

Korejci byli velmi vstřícní a se vším mi pomohli. Ubytování mi hradila Gyeongsangská univerzita. Studentský privát stojí asi 800 Kč na den. Zaujala mě především sprcha, která v koupelně vycházela přímo z umyvadla a při koupeli byla celá místnost včetně WC pod vodou. V samotné škole mě překvapila dlouhá pracovní doba. Bakaláři i magistři, kteří pracovali ve stejné laboratoři a k ní přidružené kanceláři, byli ve škole běžně do 21 hodin, protože v silně hierarchické korejské společnosti není slušné odcházet z práce dříve než nadřizený. Moje vedoucí byla ve škole i přes

noc a dva tři dny se spánkovým úhrnem 9–10 hodin pro ni nebylo nic neobvyklého. Někteří chodí do školy i o víkendech. Korejská společnost je silně orientovaná na úspěch a poměrně materialisticky založená. Z toho důvodu jsou mezi studenty populární různé přípravky na zlepšování paměti, soustředění a výdrže. V Koreji se neříká NE. I když je něco števe a nemají čas, v tichosti vám vyhoví a věnují se vašim potřebám. To ale platí jen pro cizince. Stejně jako v ostatních místech rozvinuté Asie se musí z důvodu nedostatku místa stavět do výšky. Vlastní zahrádka, i miniaturní, je v Koreji známkou bohatství.

PEKELNÍ JEZDCI NA SKÚTRU

Po přistání na letišti Soul/Incheon jsem nasedl na luxusní autobus a vydal se na další šestihodinovou jízdu skrz vnitrozemí až k jižnímu cípu země do historické oblasti kolem města Jinju. Autobusová i vlaková doprava je v Koreji na vysoké úrovni. Autobusy jezdí na čas a pravidelně i do vzdálených míst země. Na silnicích panuje menší chaos. Korejci neradi používají směrovky, a naopak rádi zmáčknou klakson. Potrpí si na velká auta, která zdůrazňují jejich společenské postavení. V každém městě je pak speciální „kasta“ řidičů na skútrech, kteří rozvázejí jídlo z všudypřítomných restaurací. Korejci nemají kvůli časově náročnému pracovnímu životu čas na přípravu vlastních pokrmů, a proto využívají dovozy jídla až domů.

Tito pekelní jezdcí pak nedodrží dopravní předpisy a jezdí prakticky všude bez omezení. I policie je vůči nim shovívavá. Korejci vždy používají navigaci. I v místech, která bezpečně znají.

PSY JSEM VYNECHAL

Velmi jsem se těšil na jídlo. Korejská kuchyně, alespoň ta tradiční, je považována za jednu z nejzdravějších na světě. Základem je rýže a zelenina na všechny způsoby. Typické je kvašené zelí kimči, které zraje ve všudypřítomných kimči soudcích, které si Korejci staví na balkony a střechy domů. Doplněno je mořskými plody a kuřecím masem. Vše jde do mírně sladko-pálivých chutí. Korejci jedí i psy, ty jsem ale vynechal. Naopak by nikdy nepozřeli králíka, kterého berou jako domácího mazlíčka. Jídlem, i tím drahým, velice plýtvají. Nedojdají a bez problémů vyhazují napůl snědenou porci. U jídla srkají, prskají a krkají. Smrkání je ale zakázáno.

Stáž v Koreji mi otevřela úplně nový svět. Byl bych rád, kdyby se nám povedlo domluvit podobnou stáž pro studenty z Jižní Koreje, aby i oni měli šanci zažít tento neskutečný kulturní šok. Jeden z nich mi řekl: „Letěl jsi sem pár hodin, ale to, co vyprávíš o své zemi je, jako kdybychom žili na dvou různých planetách.“ ●

Text: Ondřej Vlášek

Foto: Archiv Ondřeje Vláška, Aleš Motejl

NEUČTE SE JEN VE ŠKOLNÍCH LAVICÍCH

Přijďte na praxi **do společnosti E.ON** a učte se pro život!

Splňte si u nás povinnou praxi, získajte pracovní zkušenost do životopisu a třeba i budoucí pracovní místo! Neváhejte – praxi na letní semestr si můžete splnit už teď!

The E.ON logo is displayed in white lowercase letters on a red rectangular background.A hand-drawn speech bubble containing the word "Marketing".

Marketing

A hand-drawn cloud shape containing the text "Prodej energie".

Prodej
energie

A hand-drawn cloud shape containing the text "Business Development".

Business
Development

A hand-drawn cloud shape containing the text "Strategické projekty".

Strategické
projekty

Bližší informace
o výše uvedených
praxích naleznete
na webu
www.kariera.eon.cz
v sekci *Studenti*
a *absolventi / Praxe*.

E.ON Kariéra

A hand-drawn cloud shape containing the text "Podpora projektového týmu".

Podpora
projektového
týmu

PROSINEC

6. PROSINCE

Akademické půlhodinky: Jiří Jirut

16:00, Studentský kostel v Českých Budějovicích, Karla IV. č. 22, České Budějovice

Jiří Jirut z Ústavu půdní biologie Biologického centra AV ČR vás pozve na výlet do půdního mikrosvěta.

7. PROSINCE

Karel Janeček – Demokracie 2.1

15:00, aula JU, Studentská 23, České Budějovice

Zveme vás na přednášku matematika, pedagoga, bojovníka proti korupci a mecenáše Karla Janečka. Představí na ní univerzální hlasovací model D21.

7. PROSINCE

Mikulášská besídka

16:30, posluchárna M6 v pavilonu M (bývalá knihovna ZF)

Tradiční mikulášská besídka. Herci Divadélka Kos si pro děti připravili pohádku Mrazík a Kutilka. Více informací na webu Zemědělské fakulty.

7. PROSINCE

Cestovatelské středky – Kurdistan

18:00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 31b, České Budějovice

Pravidelný cyklus středečních cestovatelských přednášek, tentokrát s Václavem Dobiášem.

12. PROSINCE

Seminář Proces přijetí eura v České republice

15:00, Ekonomická fakulta JU, místnost č. 309

Česká společnost ekonomická ve spolupráci s Ekonomickou fakultou JU zvou na seminář, na kterém pohovoří Pavlína Žáková ze Zastoupení Evropské komise v ČR.

13. PROSINCE

Akademické půlhodinky: Jaroslav Dibelka

16:00, Studentský kostel v Českých Budějovicích, Karla IV. č. 22, České Budějovice

Jaroslav Dibelka z Filozofické fakulty JU pohovoří na téma Romská otázka – problém dnešní doby? Zaměřte se na období 1. poloviny 18. století, kdy bylo pronásledování této minority nejostřejší.

13. PROSINCE

Adventní koncert Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

19:00, katedrální kostel sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

Sváteční večer pro příznivce komorní hudby. V programu zazní skladby v podání souboru Michal Hromek Consort. Koncert je zdarma a můžete na něj vzít své rodiny a přátele.

14. PROSINCE

Cestovatelské středky – Francouzská Polynésie

18:00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 31b, České Budějovice

Pravidelný cyklus středečních cestovatelských přednášek, tentokrát s Prokopem Pithartem.

LEDEN

13. LEDEN

Den otevřených dveří JU

Fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Den otevřených dveří se koná na všech osmi fakultách. Zájemci o studium se mohou blíže seznámit s nabídkou studijních oborů, prohlédnout si posluchárny, laboratoře a odborná pracoviště jednotlivých fakult, zeptat se vyučujících a studentů na vše, co je zajímavá, nebo využít doprovodný program.

ÚNOR

10. ÚNORA

XXIV. Reprezentační ples Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

20:00, DK Metropol, Senovážné náměstí 248/2

Společenská akce roku. Celý večer se tematicky ponese ve stylu „sladká Francie“. Jako hlavní hosté letos vystoupí šansonová zpěvačka Radka Fišarová a swingový zpěvák/moderátor Jan Smigmator. K tanci a poslechu budou hrát Metrokлуб Big Band, La Belle Vie a DJ's z rádia K2.

Vážení kolegoři,
radostů a pořeknutí
Vduce a vše dohů
V novém roce 2017
vdů přeje
Tomáš Machulec
rektor J4

